

Videre er anerkjendt af den Private, i det Hele at paadømme af Retten baade med Hensyn til Spørgsmaalet, om vedkommende Forseelse er begaaet, og med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilken Straf den skal være ifalden. Uden denne Forudsætning troer jeg, at man ved Lovudkastet vilde tillægge en administrativ Autoritet en virkelig dømmende Myndighed og vedtage en Indskrænkning i Domstolens Ret, som efter min Mening vilde være utilstedelig. Jeg har anført dette strax, fordi dette Spørgsmaal vedrører et af et enkelt Medlem stillet Forslag. Medens Udvalget nu forsaavidt har været enigt, har der derimod været Dissens i det med Hensyn til Udkastets § 25. Efterat nemlig de foregaaende Paragrapher have omtalt en Række af Overtrædelser, for hvilke der fastsættes, ikke en lige frem lobestemt Straf, men derimod et Maximum, der altsaa kan fordres af Overtoldbestyrelsen og kan ikkendes af Domstolene, siger Udkastets § 25, at for Forseelser mod Bestemmelserne i nærværende Lov, for hvilke der ikke er anset særlig Straf, saavelsom for Overtrædelser af de i Henhold til Loven og i Overeensstemmelse med samme udgivne administrative Forstrifter kan Overtoldbestyrelsen ikkende Ordensbøder af indtil 20 Rd. Udvalgets Fleertal har foreslaaet denne Paragraph noget omredigeret, hvorimod Mindretallet, der bestaaer af den ærede 6te Landsthingsmand for 6te Kreds (W. Petersen) og Ordføreren, andrager paa, at den udgaaer. Det Mindretal, for hvilket jeg saaledes skal føre Ordet, mener nemlig, at det er en smul Regel, som man ved nye Love bør fastholde, at der ikke kan idømmes Straf, uden at der er en Straffebestemmelse, i Henhold til hvilken den kan idømmes. At opstille dette som en ganske almindelig Regel for hele vor Retspleie, gaaer for Tiden ikke an, da der er en Mængde Overtrædelser, der bør straffes, men for hvilke der i saa Fald ikke vilde være nogen Straf foreskrevet. Men paa den anden Side er det i og for sig et altfor nobelt Princip, og vi have her i Landet en altfor stor Erfaring for, at det, om det end ikke fører til strigende Uret, dog er en meget uheldig Retspraxis at dømme efter Analogier, efter Sagens Omstændigheder,

eller hvad det nu kaldes, fort sagt at idømme arbitraire Straffe, til at vi ikke skulde ønske, at noget Saadant ikke maa gaae over i nye Love. Principet er ogsaa saavidt muligt fastholdt i alle vore nyere Love, og det gjælder navnlig om den nye Straffelov. Det forekommer mig ogsaa, at der er saameget mindre Grund til her at fravige dette Princip, som det endnu staaer til Finantsministeren, dersom han maatte finde, at der foruden de i § 21—24 nævnte Forseelser, som belægges med Straf, endnu skulde være andre, som ogsaa kunne udfordre Straffebestemmelser, da at fremkomme med Forslag om Indsættelsen af saadanne i Lovforslaget. Jeg kan ikke ansee det for rigtigt, at der ved Siden af Lovforslagets Straffebestemmelser gives Overtoldbestyrelsen en aldeles ubetinget Myndighed til, om endog kun indenfor snevre Grændser, at idømme Bøder, endmere da, hvis Bødernes Størrelse ubetinget skulde være givet ved Overtoldbestyrelsens Decret og ikke skulde kunne underkastes Domstolens Kjendelse. Jeg har iøvrigt havt Tvivl, om ikke Ordet: „Ordensbøder“ i Udkastets § 25 kun skulde sigte til en Myndighed for Overtoldbestyrelsen til ligeoverfor Toldembedsmændene, der skulle udføre de i Lovudkastet omhandlede Forretninger, hvor Formaninger og Tilhold i saa Henseende ikke maatte hjælpe, at dictere Mulcter, thi det er det, som man i Reglen forstaaer ved Ordensbøder; men i saa Fald vilde denne Bestemmelse ikke høre hjemme i dette Lovudkast. At saadanne Bøder derimod skulde kunne idømmes ligeoverfor danske Statsborgere — disses Begreb have vi jo nu uhligt søgt at definere — anseer jeg ikke for rigtigt, ja, ikke engang for retligt tilstedeligt. Udvalgets Fleertal har, som det vil sees af dets Forslag, søgt at faae § 25 noget forandret og saaledes blandt Andet foreslaaet Ordet „Ordensbøder“ forandret til „Bøder“, hvorved i alt Fald Meningen af Paragraphen gjøres utvivlsom, men derimod opretholdes det, hvad der rigtignok for min Retsfølelse er det meest Anstødelige ved Paragraphen, nemlig, at den ikke blot skal gjælde om Overtrædelser af Bestemmelser, der indeholdes i selve dette Lovforslag, men at denne Ret til at dictere Bøder over-